

Zakończenie Roku Wiary

Otworzyć na oścież podwoje wiary, dzielić się „Ewangelią radości”

Symboliczne zamknięcie drzwi? Komisja przygotowująca uroczystości kończące Rok Wiary poszukiwała jakiegoś znaku, czegoś bardzo wyraźnego... Ale na pewno nie zamknięcia drzwi. „Podwoje wiary są zawsze otwarte” pisał Benedykt XVI w liście na rozpoczęcie Roku Wiary. Dlatego znaki wybrane na uroczystości kończące ten rok, 23-24 listopada 2013, koncentrują się na kontynuacji. Spotkanie papieża Franciszka z katechumenami oraz przyjęcie kilku kandydatów do katechumenatu mówią o przekazie wiary; to samo dotyczy publikacji Adhortacji Apostolskiej „Ewangelii Gaudium”, pierwszego oficjalnego dokumentu papieża Franciszka poświęconego ewangelizacji. Pośród tych, którzy 24 listopada, jako przedstawiciele wszystkich wiernych, otrzymali z rąk Ojca Świętego egzemplarz jego adhortacji była także nowicjuszka ze zgromadzenia Klarysek Kapucynek Niemieckich z Asyżu, siostra Maria Philomena.

Pięćdziesiąt lat od rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II, papież Benedykt XVI, wyrażając nadzieję na przeżycie roku naprawdę specjalnego, zamierzał we wszystkich wiernych rozbudzić „aspirację do wyznawania wiary w pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją” (Porta fidei 9). Od 11 października 2012, 50-tej rocznicy otwarcia Soboru, aż do uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata, 24 listopada 2013, obchodząc Rok wiary chcieliśmy powrócić pamięcią także do wydarzenia sprzed dwudziestu lat, jakim było opublikowanie Katechizmu Kościoła Katolickiego. Papieska Rada ds. Nowej Ewangelizacji, na czele z jej przewodniczącym, arcybiskupem Rino Fisichella, była odpowie-

dzialna za koordynację tego roku i za organizację wydarzeń z udziałem papieża. Przygotowano 10 wielkich wydarzeń, z których kilka zgromadziło ponad 200.000 uczestników. Bierzmowani, ruchy kościelne, seminarzyści i konsekrowani w formacji początkowej, katecheci, bractwa i całe rodziny - to tylko niektóre z grup jakie zostały zaproszone do pielgrzymowania do grobu Świętego Piotra, aby tu wspólnie wyznać własną wiarę. Z innych wydarzeń można wymienić na przykład „uroczystą adorację” na placu Świętego Piotra, kiedy to do Rzymu przybyła figura Matki Bożej Fatimskiej. Dymisja papieża Benedykta XVI, 28 lutego 2013, i poprzedzające ją skandale zdawały się stawać na przeszkodzie celebracji ogłoszonego przezeń Roku Wiary. Jednak wzruszone rzesze napływały coraz liczniej i zdawało się, że jeszcze więcej ludzi przybywa do Rzymu, aby zobaczyć papieża Ratzingera w jego ostatnich publicznych aktach. Konklawe i wybór nowego papieża przyciągnęły na Plac Świętego Piotra jeszcze większe masy. Papież Franciszek jak dotąd bije wszystkie rekordy. Z pewnością był on w centrum wszystkich większych wydarzeń Roku Wiary, podkreślając jednak zawsze z mocą, że to nie on ma być centrum, ale Chrystus. W ciągu tego roku do Rzymu przybyło ponad 8 milionów pielgrzymów. W programie były zawsze odwiedziny grobu Piotra i wyznanie Wiary. Oficjalnie Rok Wiary zakończył się 24 listopada. W rzeczywistości jednak ma to być jedynie początek, wzmocnienie wiary, odnowienie jej, okazja do ponownego odnalezienia drogocennej perły i skarb ukrytego w roli, którym teraz, jako „Ewangelią radości”, mamy się dzielić ze wszystkimi.

Br. Helmut Rakowski OFM Cap.
Papieska Rada ds. Nowej Ewangelizacji

SPIS TREŚCI

- Zakończenie Roku Wiary:
01 *Otworzyć na oścież podwoje wiary, dzielić się „Ewangelią radości”*
Jesienne posiedzenie Definitorium generalnego
- 02 *“Nie bójcie się, zwiastuję wam bowiem radość wielką...”*
Franciszkańska wymiana dla misji w świecie
Nowa strona web ofmcap.org
- 03 Obóz uchodźców w kapucyńskim domu studiów
Cenne wyróżnienie dla kapucyna z prowincji Genui
Ku nowej “Ratio formationis” Zakonu
Jedność w różnorodności.
Spotkanie Przewodniczących Konferencji
- 04 *In memoriam: Br. Winfried (Wilhelmus Cornelis van den Berg)*
VI spotkanie “Pro dialogo”

Jesienne posiedzenie Definitorium generalnego

RZYM, Włochy - W dniach od 18 do 22 listopada 2013 odbyło się w Rzymie kolejne zwyczajne posiedzenie Definitorium Generalnego. Między innymi, ustalona została data promulgacji i wejścia w życie Konstytucji i Zarządzeń Kapituł generalnych, zatwierdzonych niedawno przez Stolicę Apostolską; nastąpi to 8 grudnia 2013, kiedy to oficjalny tekst włoski zostanie opublikowany na naszej stronie internetowej. Tłumaczenia na inne języki będą musiały być zatwierdzone przez Ministra generalnego i jego Radę.

Następnie, w dziedzinie Międzynarodowej Solidarności Ekonomicznej, zatwierdzono pomoc na misje, formację i pozostałe projekty, jakie mają być zrealizowane na przestrzeni 2014 r.

Na koniec, wyznaczony został kolejny brat do posługi braterskiej w Kuri generalnej: br. Marcello Gasparin z Prowincji Rio Grande do Sul (Brazylia), który ma przybyć do Rzymu na wiosnę 2014.

Możliwość spotkania się jako bracia jest rzeczywistością. Spotkanie z „drugim”, który przybywa z dalekiego kraju, z innym językiem, kulturą i różnym sposobem myślenia, jest możliwe, ponieważ ten „drugi” jest moim bratem.

Spotkanie i wspólne życie braci pochodzących z trzech obediencji pierwszego Zakonu Św. Franciszka było marzeniem, które stało się rzeczywistością podczas trwającego trzy miesiące (od

Podczas kolejnych sesji w ramach tej formacji, zarówno animatorzy jak i sami uczestnicy wzajemnie się ubogacali i uczyli, podejmując refleksję nad działalnością misyjną w zależności od regionów świata i ich złożonych kontekstów. Bracia z doświadczeniem misyjnym w Japonii, Indiach, Australii, Afryce, Ameryce Łacińskiej i Europie, ukazywali wielkość bycia misjonarzem i wyzwania, jakie przedstawia w naszych czasach taki sposób życia.

fundamentalizmy i religijne ekstremizmy, dobra nowina Jezusa dla świata może nadal być przekazywana poprzez nasz braterski, otwarty i dyspozycyjny styl życia.

Nasz kurs już był częścią tego radosnego głoszenia Ewangelii: tak, można żyć, pracować i służyć innym w jednościs, a to właśnie dzięki franciszkańskiemu charyzmatowi. Po zakończeniu formacji we Włoszech, każdy z braci powróci do własnej rzeczywistości mając do

Franciszkańska wymiana dla misji w świecie

**“Nie bójcie się,
zwiastuję wam bowiem
radość wielką ...” (Łk 2, 10-11)**

*Br. Angel Mauricio Mora, OFM Cap
Wiceprowincja “San Felix de Cantalicio”,
Nikaragua, Kostaryka, Panama*

września do listopada br.) między-franciszkańskiego kursu formacji misyjnej zorganizowanego w Brukseli. W tym czasie bracia kapucyni, konwentualni i bracia mniejsi doświadczyli życia braterskiego dzieląc się własnymi doświadczeniami misyjnymi i przygotowując się do misji, głosząc radość jaką im daje obecność Chrystusa w życiu każdego z nich.

Pośród na nowo odkrytych bogactw podkreślano konieczność ukazania światu ewangelicznej jednościs, przedstawiając siebie jako franciszkanów jednej i tej samej rodziny. I ma to swój głęboki sens, ponieważ w podzielonym przez ekonomiczne interesy świecie, w którym często rządzi indywidualizm i konsumizm, w świecie rozdartym przez

dyspozycji więcej narzędzi do pracy i posługiwania misyjnego. Jednak wielki ewangeliczny znak już się ukazał i chcemy, aby nadal się ukazywał: charyzmat franciszkański jest jeden, a dziedzictwo Franciszka z Asyżu się wzmacnia, kiedy bracia żyją razem i dzielą także tę samą misję.

02
BICI

Nowa strona web ofmcap.org

RZYM, Włochy - Jest obecnie w przygotowaniu nowa oficjalna strona Zakonu, realizowana przez Biuro Komunikacji naszej Kurii generalnej. Aktualna strona jest jeszcze nadal aktualizowana, zwłaszcza w sektorze wiadomości, jednak nie jest już rozwijana i wkrótce zostanie zamknięta. Nowa witryna, oprócz strony dostępnej dla wszystkich, będzie oferować

kilka poziomów dostępu do informacji i materiałów zastrzeżonych dla określonego grona użytkowników, braci, ministrów, braci z kurii generalnej i rady generalnej. Ma to być narzędzie szybkiego kontaktu z Kurią, z jej różnymi urzędami i posługami, z instytucjami centralnymi Zakonu, lecz ma także stanowić repertorium różnych materiałów, dokumentów i linków, pomocnych w animowaniu naszej kapucyńskiej wspólnoty. Mamy nadzieję, że na wiosnę 2014 r. nowa strona ukaże się online.

Br. Serge Mbremandji OFM Cap.
Minister wiceprowincjalny

Obóz uchodźców w kapucyńskim domu studiów

BOUAR, RCA - Grupy tzw. *vigilantes*, ogólnie znanych jako *anti-balaka* (*anty-maczety*) - ze względu na broń, którą się posługują, tzn. *maczety* - zmęczeni egzekucjami dokonywanymi przez Seleka, w sobotę 26 października rano zaatakowały ich pozycje w Bouar, w Republice Centralnej Afryki, mieście położonym 450 km od stolicy Bangui. Bojowników *anti-balaka*, według komendanta wojskowego regionu Bouar, było ok. 4000. Używając ciężkiej i lekkiej broni palnej zmusili ludność do podjęcia walki w okolicach lotniska i poligonu wojskowego. Nie było, na szczęście, walk w mieście.

Po pierwszym uderzeniu, ludzie uciekli i starali się szukać schronienia w katedrze, gdzie teraz znajduje się około 6000 osób. Natomiast w naszym domu studiów Saint Laurent, schronienie znalazło przynajmniej 1500 osób. Rozlokowali się pod portykami, w garażu, pod drzewami mango, w budynku nowej kaplicy, pod i na kontenerach, wszędzie gdziekolwiek tylko się dało. Bracia są przerażeni tą sytuacją, po-

nieważ nasz dom nie został zaprojektowany na pomieszczenie tylu ludzi. Tym nie mniej, bracia Toussain i Piotr robią co mogą, aby zorganizować uciekinierów w mniejsze grupy co pomoże opanować sytuację.

Mała jednostka FOMA (sily zbrojne Afryki Centralnej) zapewnia bezpieczeństwo naszemu domowi, aby chronić zbiegłych tutaj ludzi. Otworzyliśmy nasz dom dla tych osób, ponieważ sami, spontanicznie, zdecydowali się do nas przyjść. To także nasz sposób bycia przy nich, aby dzielić z nimi te chwile ciężkiej próby. Miasto żyje wciąż w strachu i docierają do nas sprzeczne wieści: sytuacja nie jest jeszcze zupełnie jasna. Ludzie nie są gotowi, aby wrócić do domów. Bardzo nas to martwi, chociaż otrzymujemy pomoc humanitarną. Mamy nadzieję, że wkrótce wszystko wróci do normy.

Oby Dziewica Maryja, Królowa Pokoju, patronka Wiceprowincji Czadu i RCA, chroniła nas i wstawiała się za nami wyprasając pokój w naszym kraju.

Cenne wyróżnienie dla kapucyna z prowincji Genui

GENUA, Włochy - Brat Carlo Vigilio Toso, kapucyn z zakonnej prowincji Genui, w minionych latach ceniony wykładowca Historii Afryki na fakultecie Nauk Politycznych Uniwersytetu Genuńskiego i autor dwudziestu siedmiu publikacji naukowych, otrzymawszy już w swojej karierze naukowej i wykładowcy liczne nagrody i wyróżnienia - między innymi aż trzykrotnie „nagrodę kulturalną” Prezydium włoskiej Rady Ministrów - 8 maja br. w Paryżu został jednogłośnie wybrany członkiem Accadémie des Sciences d'Outre-Mer.

Dlatego też 27 czerwca br., profesor Toso został zaproszony do wygłoszenia „communication sur le thème des: Expériences d'études et de re-

cherches”, a następnie, jako wybitny znawca i naukowiec „afrykanista”, został wyróżniony przez honorowego przewodniczącego akademii, p. Jacques Serre, tytułem członka Accadémie des Sciences d'Outre-Mer. Wśród jego poprzedników znajdują się niektórzy prezydenci Francji, królowie Albert I i Leopold III król Belgii, Albert Książę Monako, szefowie państw i rządów, Prezydent i poeta senegalski Leopold Sedar Senghor, naukowcy francuscy oraz inne wybitne postaci świata polityki, nauki i kultury.

Obok: medalion - odznaczenie, na którym widnieją cztery słowa głoszące zasady Accadémie des Sciences d'Outre-Mer: „wiedzieć, rozumieć, szanować, kochać”.

Ku nowej „Ratio formationis” Zakonu

Generalny Sekretariat Formacji, w którym posługują br. Charles Alphonse i br. Jaime Rey, zorganizował pierwsze w tym stuleciu spotkanie odnowionej Międzynarodowej Rady Formacji.

Spotkanie odbyło się w naszym domu we Frascati, w dniach od 4 do 9 listopada br. Pod znakiem wprowadzenia ze strony Ministra generalnego, br. Mauro Jöhri, oraz przy uczestnictwie Definitora generalnego odpowiedzialnego za ten sektor naszego życia, br. Sérgio Dal Moro, bracia delegaci trzynastu konferencji Przełożonych Wyższych Zakonu podjęli refleksję nad programem sekretariatu na bieżącą kadencję. Pośród tematów spotkania, szczególną uwagę zwrócono na projekt Ratio Formationis Zakonu.

Jedność w różnorodności. Spotkanie Przewodniczących Konferencji

FRASCATI, Włochy - Zakończyło się spotkanie Przewodniczących Konferencji, które miało miejsce w dniach od 13 do 15 listopada br. we Frascati. Uczestniczyło w nim 13 Przewodniczących, którzy wraz z Ministrem generalnym i Definitorami rozważali najbardziej palące problemy w życiu naszego Zakonu. Oto niektóre z nich: nowa kompozycja niektórych konferencji Zakonu; współpraca braterska między okręgami; Solidarność ekonomiczna i dążenie do samoutrzymania się; VIII Rada Plenarna Zakonu - idee i propozycje dla grupy roboczej przygotowującej to wydarzenie; dyrektywy dotyczące ochrony nieletnich i dorosłych specjalnej troski; praktyczne zastosowanie odnowionych Konstytucji i Ordynacji; wypracowanie Ratio Formationis Zakonu.

Uczestnicy mieli również możliwość odwiedzenia remontującej się kurii generalnej przy Via Piemonte w Rzymie, aby zapoznać się z aktualnym stanem prac i pewnymi rozwiązaniami zastosowanymi przy renowacji budynku. Przewodnikiem po placu budowy był architekt, pan Franco Quaranta, a towarzyszyli mu właściciel głównej firmy budowlanej odpowiedzialnej za prace, pan Carlo Mannelli, i ekonom generalny, br. Luis Eduardo Rubiano.

In memoriam: Br. Winfried, Wilhelmus Cornelis van den Berg

*16 lutego 1930 +03 lipca 2013

VI spotkanie "Pro dialogo"

STAMBUL, Turcja - W dniach 4-9 listopada 2013 roku odbyło się w Stambule (Turcja) VI Spotkanie „Pro dialogo” zorganizowane przez Franciszkańskie Centrum ds. Dialogu (CEFID) i Kustodię Wschodu i Ziemi Świętej OFMConv. Tematem spotkania było: „Życie wierzącego w Boga: droga wierności i ofiary”. W ciągu pięciu dni uczestnicy wysłuchali różnych konferencji i świadectw, które pozwoliły im lepiej poznać islam „od środka” i zastanowić się nad własną wiarą chrześcijańską „pośród muzułmanów”.

Fr. César Essayan i fr. Martin Kmetec omówili ABC islamu wyjaśniając pochodzenie tej religii, źródła, które są jej natchnieniem, osobę założyciela – Mahometa i kolejne etapy jej rozwoju w historii i w świecie.

Pani dr Semiha Topal z uniwersytetu w Gediz, oraz przedstawiciel muftiego ze Stambułu, pan Sabri Demir, mówili o credo muzułmanów, o prowokacjach współczesnego społeczeństwa, o obecności muzułmańskiej w Stambule i o relacjach z innymi religiami obecnymi na terenie stolicy kraju.

Bracia spotkali się z Jego Świątobliwością Bartłojem I, który w serdecznej atmosferze, przedstawił swoją wizję ekumenizmu, Wyraził także pragnienie, aby wraz z papieżem Franciszkiem, jak najszybciej udać się we wspólnej pielgrzymce do Ziemi Świętej, na przykład z okazji 50-tej rocznicy spotkania się papieża Pawła VI i patriarchy ekumenicznego Atenagorasa w Jerozolimie. Uczestnicy ponadto mieli okazję zwiedzenia Bazyliki Hagia Sofia, podziemnej cysterny bazyliki oraz Błękitnego Meczetu. Wyśłuchali kilku świadectw chrześcijan przeżywających własną wiarę pośród muzułmanów.

Pan Alexandru Balasescu, antropolog i wicedyrektor Rumuńskiego Instytutu Kulturalnego podzielił się z braci refleksją na temat „Chrześcijaństwo i muzułmanie: między przeszłością a teraźniejszością”. Z kolei historyk i rzecznik Konferencji Episkopatu Turcji, pan Rinaldo Marmara, omówił aktualną sytuację chrześcijaństwa w Turcji, sytuację delikatną, ale obiecującą.

www.ofmconv.net

BREDA, Holandia – Jako młody człowiek zgłosił się samorzutnie do odbudowy powojennych Niemiec, pomimo wyraźnego sprzeciwu ze strony własnej rodziny ze względu na panującą wówczas wzajemną wrogość. W wieku 19 lat wstępuje do zakonu Kapucynów przyjmując nowe imię „Winfryd”, nie mając zamiaru „stawać się bohaterem, lecz pragnąc uciec od tego bolesnego i niewytłumaczalnego świata, przez życie bardziej kontemplacyjne”. Zostaje wyświęcony na kapłana w wieku 26 lat i prosi, aby do pierwszej pracy duszpasterskiej wysłano go do Niemiec, do Hamburga, i by tam mógł posługiwać pośród powojennych uchodźców z Polski, Węgier, Wschodnich Niemiec... zbiegłych spoza „żelaznej kurtyny”. Po dwóch latach zostaje wezwany do prowincji, aby spotkać się z biskupem Francesco Valdés Subercaseaux, który zwracał się z prośbą o przysłanie dwóch braci kapucynów do pracy w Chile, a konkretnie do jednego z najuboższych miejsc - San Juan della Costa. Choć miał na przemyślenie 24 godziny, natychmiast odpowiedział „tak”. Zmiana kulturowa i przestrzenna była gwałtowna: z wielkiej metropolii jaką był Hamburg trafia do krainy całkowicie rolniczej, bez dróg i w wielkiej izolacji, tak że stwierdza: „w Costa nikt nigdy nie widział roweru”. Inną barierą, w wielu momentach nie do przekroczenia, był oczywiście język. Kapucyni zaczynają formowanie „Kościołnych Wspólnot Podstawowych”, i to na długo przed Soborem Watykańskim II, ponieważ był to jedyny sposób na uruchomienie koordynacji pomiędzy ludźmi, i stąd rodzi się także idea stworzenia Radia, które pomagaloby w komunikacji pomiędzy duszpasterzami i z ludźmi. Musieli mieć głos, „Voz da Costa”, aby być wysłuchani przez władzę. Radio rozpoczyna swą działalność w 1966, w połączeniu z projektem szkół radiofonicznych Kolumbii, dokąd udał się br. Winfryd, aby zapoznać się z ich sposobem pracy. Audycje od samego początku miały na celu edukację ku samowystarczalności żywnościowej, ponieważ największym problemem był wówczas ogólny brak żywności. Innym polem zainteresowania była edukacja formalna poprzez radio-szkolę, z zastosowaniem pedagogicznej metody Paulo Freire. Było także miejsce na aspekt mi-

syjny, jako odpowiedź na potrzeby autentycznego duszpasterstwa. Trudności zaczęły się mnożyć z nadejściem reżimu wojskowego, który aresztował niektórych kierowników Radia i innych jego współpracowników. W 1974 br. Winfryd Van den Berg przejmuje kierownictwo Radia i Parafii w bardziej zaludnionej i uprzemysłowionej części kraju i będzie je pełnił przez 25 lat. Br. Winfryd zamienia się w obrońcę praw człowieka i narodu. W 1978 zostają umyślnie podpalone radiowe przekaźniki, dlatego Radio przez ponad rok pozostaje poza falami eteru. On sam się jednak nie poddaje. W 1983, po trzydziestu latach pracy, musiał zrezygnować z odwiedzin w Holandii chorej matki, ponieważ chodziły słuchy, że nie pozwolono by mu na powrót do Chile. Kilka miesięcy później jego mieszkanie zostało zaatakowane i pozostanie potem pod ochroną sił bezpieczeństwa. Po zamachu na radiowe wieże przekaźnikowe odwoła się do Sądu Najwyższego prosząc o ochronę. W 1988 podłożono bombę w siedzibie Sekretariatu „Juventú”. W czasie po upadku reżimu, państwowa kampania medialna wielokrotnie będzie atakować jego osobę i misję.

Po 40 latach spędzonych w Chile zdecydował, że jego misja się zakończyła i że teraz potrzebowała go Holandia. Przez miesiące przygotowywał się do powrotu, który nastąpił w 1999. W swojej ojczyźnie poświęcił się pracy z emigrantami i uchodźcami, a także inicjatywom pomocy na rzecz krajów ubogich. Zawsze utrzymywał kontakt ze swoją misją w Chile, zwłaszcza poprzez tworzenie spółdzielni wiejskich, budowę mostu w Quilcahuín, ochronę praw terytorialnych i kultury autochtonów, zwłaszcza plemienia Mapuche. W 2009, w 80 urodziny br. Winfryda, jego rodzina podarowała mu podróż do Chile, gdzie nie tylko spotkał się z wdzięcznością jego ludzi, lecz również otrzymał liczne wyróżnienia od władz i instytucji. To samo uczyniło jego rodzinne miasto, realizując jeszcze za jego życia dokumentalny film o życiu i dziele swego wybitnego syna. Jego dzieła trwają i rozwijają się pod znakiem żywej pamięci o tym, który je zapoczątkował.

www.radiovozdelacosta.cl